

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123095824/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Han følte en Trækning gaa gennem alle sine Nerver og fik en pludselig Trang til at rejse sig og tage Vejret i et dybt Drag.

Men han blev siddende.

VII

Det var ind i Januar. Emma havde været hos Jørgens Forældre de to Juledage. Faderen havde bedt hende ikke blive længere; Jørgen skulde bestille noget, havde han sagt.

Men Jørgen bestilte ikke andet end skrive Breve til Emma; altid lange Breve. Han havde vænnet sig til at tvinge sine rangledede Tanker i Form, vænnet sig til at tage dem frem i Dagens Lys, han, som før havde gemt dem bort og dækket dem som syge Vinterskud. Emma fik dem. Og han følte sine Lemmer blive smidige og sin Ryg rettes som efter en kastet Byrde, naar han havde skrevet om, hvor al hans Ungdom længtes efter hende, længtes efter at løfte hende, længtes efter at kysse hende, længtes efter at omfavne hende, længtes efter at faa sagt hende, at han vilde elske hende saa langt, langt frem gennem Livet.

Men i Hjemmet var han tavs igen og uvillig.

En Aften gik han op til Johansen. Han havde været ovre paa Banegaardens Postkontor med Brev til Emma. Han lagde aldrig Brevene i nogen Postkasse men bragte dem altid lige ud paa Banegaarden.

Johansen havde et lille møbleret Værelse ude i en Smaagade paa Vesterbro. Det var en Skomager han boede hos. Skomageren med Familie nøjedes med to smaa Stuer og Køkkenet.

Der lugtede altid af Senge og Mad ude paa den snevre, snavsede Trappe, og om Aftenen var der ravende mørkt.

Jørgen maatte stryge Svovlstikker for at finde op, og han kunde aldrig huske, paa hvad Sal Johansen boede.